

Dér Pannika papucsai

*Dér Pannika dacos arcán
Meleg könnyek mért peregnek?
Kútnál mélyebb az a kis seb,
Amit kicsi szívéen ejtnek.*

*Máskor kedves apja, anyja,
Hideg szívvel, hideg házban.
Dér Pannika hová tipeg
Kicsi piros papucsában?*

*Kút szájánál piros papucs,
Két otthagott, kicsi testvér...
Sebzett szívében gonosz bosszú
Lángolóbb a szeretetnél.*

*Néma udvar, néma kazal,
Két kis papucs kútszegélyen.
Két kis fáradt felhő úszik
Fönt, a vörös alkonyégen.*

*Dér Pannika apja, anyja,
Házajtóban mért dermed meg?
Kazal mélyén mért oly kemény
Kis szíve egy kisgyermeknek?*

*Kút szájánál piros papucs —
Szegény szülők rognak rája.
Pannikához nem szól senki,
Mától fogva kettős árva.*

Egy nyár dicsérete

*Ha elmegyek, utánam nyúlnak majd az utcák
Akác-karjaikkal, mint akit megraboltak.
Magammal viszem a fényét egy nép szemének
S nyári alkonyatban hunyorgó alakoknak.*

*Ha elmegyek, tovább zúgnak a cséplőgépek,
De ütemüket szívémben magammal lopom...
Egy poros arc utána int majd vonatomnak,
Aztán új kévét ölel magához a dobon.*

*Meszelt szobákban még sokáig várnak este:
A kiskapun pár jószóra tán betoppanok...
Lesnek, aztán az időre fordítják a szót,
S lassan leszedik az asztalt szelíd asszonyok.*

Agyagos kertek fölött bevonják szirmukat
Sárga tányérrózsák a lapos cigánysoron.
Egy fiúcska les még az árokparton árván, —
Elszunnyad s álmában ismét a kezét fogom...

Ha elmegyek, minden mosolyt magammal viszek,
Hogy ne felejtsem sosem száz kis parasztyerek
Egy virágos udvart, sok könnyes, boldog szülőt,
Versikéket, hintát s az első játszóteret.

Ami dalt hallottam, megáldom dallamukkal
Messzi nyáresti tarlók szikrázó, mély egét,
Hogy magános dülőkön halálomig halljam
Tejért ballagó lányok szárnyaló énekét.

Csantavér, 1954 aug. 15.

FEHÉR FERENC

DÉSI HUBER ISTVÁN

Viharmadarak (olaj)